

هكذا من الاول

10.8.88

על שערות שאינן

לרפואה על קודקוד המכריח, וזה היה בחלט עלם גאה. ככל פעם שהסמר מרלל במספריים המשווגים שלו את שארית הפליטה שסביב הקשת שלי, אני חושבת שהוא פשוט לועז. כי קרחת יפה רק כשהיא משולמת. אך מה לעשות, ורוקאן מעל למצח נותרה לי קבוצה שיער אדום לפליטה, הנהגת להתקדם ולעמוד כמין כריטלון אני מלחם ומשכיב אותה, והיא בשלה.

מיני יועצים וידידים והקו כי, פשוט לגלגל את השיר הזה למלורית שפעם פיראה את ראשי. אבל לשינוי כזה בחיץ אומץ לב אמנם הסכמתי עם קציעות תאסוסיות, אבל חשתי שאם אבצע את עצמם, יביטו בי כל מידועי בחמיהה, כמו שמתגבר, ודי כולנו מכירים את השם או חוקן, שמגדלים אותו כשיש משבר בחיים, ומורידים אותו במשבר הבא, וכל ששבר של צור לא אלישע, אלא איה. חכם נורד' והאם יש גם וזכר נייח, אחיק, ומיעד ללא שיערה את

עדנה רזי | דיבורים

מה שטוב למדינה

לו הערכים האלה. — אז מה אם יש שלום עם מצרים. לזה אתה קורא שלום? איפה המצרים באים לבקר אצלנו והעיקר קיבלו את כל סני. — זה לא בגין שנתן. זה העוד וויצמן השמאלני הזה שלחץ. עלי. מסכן בגין, כבר או היה חולה.

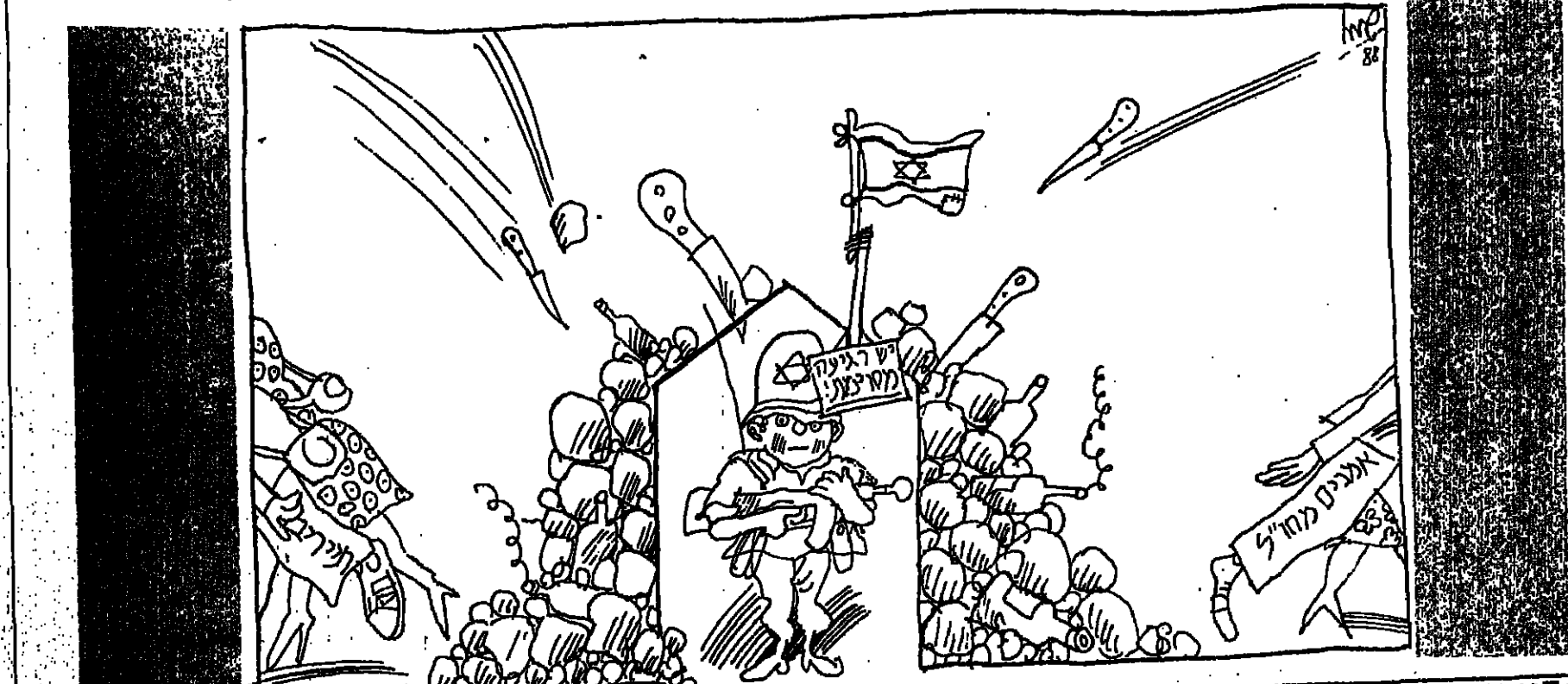
— מה אתה מושה ליהודה ושומרון. זה משהו אחר. מה אתה רוצה, תותחים עליי? תנחית? — אז מה אם ניצחנו בלי ששום כשישים ושבעה היה לנו מול. עוד פעם מי יודע מה יקרה. — מה אתה אומר מיליון חוצי פלשתינאים, אנתוני אשמים שום אצלנו עכשיו? זה האומץ שלהם ששמו אותם במחנות, יעני קול מוקד. — מה אתה ממשקש כיהושע מירושלם. אז מה אם הם יחזקו חתת כיהושע, מה חסר להם? — איזה עצמאות פוליטית. פעם היה להם מצב כלכלי טוב כמו אצלנו לכולם יש עבודה. יש טלוויזיה, יש חינוך.

— אז מה אם הם עושים קצת עבודות שחורניות מה יש, בושלה לעשות עבודה שחורנית? לי עבודה, אני עושה הכל. אבל הערכים האלה לקחו את כל העבודות.

— תפסיק לדבר שטויות. מה אני בעד מלחמה. אני מניח, אני תראה לי ערבי אחד שרוצה שלום. — איזה התחרות. גם התחרות אתה רוצה לסדר להם. עוד מעט תשלם להם דמי אבטלה. איפה אצל אלו חיו להם חגאים כאלה, איפה אני שואל אותך.

— מה פתאום יודעים כבר לא אהבנים לעבוד. רק תהיה סכנה מלחמה, תראה איך כולם יעברו. המדינה שלי. — השתגענות אני רוצה מלחמה אבל כשאני בירידה אני אומר איך בירידה, אם צריך מלחמה — תהיה מלחמה. הערכים האלה רוצים להרוג את כולנו.

— אני אמרתי להתחיל במלחמה זה מה שאמרתם בטח חשב שלא יתפס אותנו בהפתעה. לא היה עוד פעם כמו שהיה בכיכור. אני לא אכפת לי מחבורים שלטו. שנובגים תתבייש לי. אני, הלב שלי שותה דם מכל החרד שלנו שנובג. כשאני שומע בחורשות שחילי נפצו בשטחים או בלבנון, אני כוכה. ממש כוכה. אבל חשב שתרע לך שבתאונות וריכים מתים אצלנו יותר ממה שבמלחמה.

הם עברו לסדר יומם. עלי כנראה להשלים עם כך, שמה שעשיתי אינו כעל משמעות עולמית. שהעולם איש, בעצם, ללבטיו של הפרט. שההגבלות על חופש הפעולה שלנו נובעות הרבה יותר מחשבותיו של מאמר ממגבלות אובייקטיביות.

אבל לא כל העולם אירש את מחברות מערכת חצינו, שהציעה בשעת כתיבת שורות אלה במכתב הכתיבה, אמרה, כי, אני עוד לא התרגלתי למראה החרש שלך, אני בתהליך. או יש בכל זאת שכר לעמלי, להוללתי והירואית, אין מקום ליאוש.

החיל, שלע שמו נקרא כחליאביב רחוב, היה קטע ידוע. הוא היה מתלמד אצל הדייני במשך עשר שנים, לבסוף, ידע להוציא מהכובע שלו עשרה שפנים במכה אחת. הוא הגיע לארץ לפני מלחמת העולם השנייה עם קיסק מרדני וכעבור כמה השפעת עוב את הקיסק, כדי להמציא את המדחף השממ. בחליפת מכתבים מעניינת ומרתקת בינו לבין האגרונום הסובייטי מיצ'ורין, אנתוני לומריס שלרופין היו גם תכניות נוצרות, הכוללות, מלבד ארמט המולדת, גם הפרחת השממה של מבר סורה.

מלבד היותו קוסם ואגרונום ידוע, למד רופין לנגן בחלילית בטכנון אטרסקי. ייתכן מאוד שלו הקיש עצמו למלאכת הנגינה, היה מנגן מוזיקה אפילו את אחרון רובינשטיין. רופין ריכז שלושים שנות, ביניהם גם אגריה וחיתות. מוזיקה המפורסם בינו לבין יהונתן רשוש, טון רופין שיושבי השפה העברית אינם נעוצים במיתוס הכנעני אלא בשפה ההונגרית וזאת גם הסיבה שהרסטים פלשו להונגריה ב-1956 וריכאו את המדינה הונגרי באכזריות.

רופין המציא את הקופסה הייחודית שלו: הקופסית וגם זו חדש של תפוח מכני.

הם לא היה קרובו של רודולף הק, ימח שמו

שאני לא יודע שנפצת ביום כיסורו אני לא יודע שאחרי נורד' בלבנון זה אחרת כשאתה מרבי. אני מכיר הרבה שלא ראו רובו ומכירים מדי. נכון, הם אנשים ברעו של צרכים לדעת על מה הם מברכים. מי שלא היה במלחמה לא יודע על מה שהוא מדבר. חץ מה, מה זה אנשים ברעו של? אני בכלל אין לי דעה. אני שטח בעד טובה המדינה, מה שטוב למדינה שטוב בשבילי.

מיתולוגיה ציונית

זכור, אלא יהודי פולני שגורל בעיר לורנ'. כשהנאצים פלשו לפולין, לחם הם בשורות הצבא הפולני ומלח יחד עם מפקדו הגוי לרוסיה הסובייטית. ביער קטין, ערכו ורוסים סבת בכל הקצינים הפולנים. הם אמנם לא היה קטין, אבל האמין בכל נפשו במסורתו הפולנית של גורל פולסורסקי. למולו רדך הוא לא נורד, אלא העמיד פני מלחמה הוא כרח לשקט, חנה את הגבול והצליח להגיע לפריס. כעיר סתרן הליך לבית הכנסת. שם פגש המון יהודים פרטים, ביניהם עשיר אחד שהחליט לאמץ את השליט לחיקו. לעשיר היתה בת יפהפיה שרמחה שתי טיפות מים לריטה היא גם שרה כמו ריטה. הם התאהבו בהם והתחתנו ברחוב פאר. התחתן ועשיר לימד את הם למכור שטיחים פרסיים.

כשחשמיני עלה לשלטון, ברח הם ללוס אנג'לס. עובד חרוץ של שגרירות ישראל רצה לשכנע את הם שיעלה למדינת ישראל. מה יצא לי מזה, שאל את את הפקיד, האם נשים ישראל אובל למכור שטיחים פרסיים? כמובן, ענה הפקיד. בישראל אפילו העניים דורכים ברחובות על שטיחים פרסיים, הם כמו שאומרים אצלנו, לא היה המפריד בי איך אחר ומידו לעשות מחקר בנושא השטיחים הישראליים. לתרגומה הוא גילה שברוש בשם שפירא חושל על שוק השטיחים הישראליים, וכי נכון שעניי ישראל דורכים ברחובות על שטיחים פרסיים, אבל אלה שטיחים שהסחרים מניחים על המדרכות, כדי לדענן אותם. לבסוף תרם הם המישים רולר למדינת ישראל ונשאר לבנות את שארית ימיו על גבעות הירלוד.

מוחמר התחיל את הקריירה הציונית שלו כבור מתאגרף במשקל כבד. ויתרה לו הלהגה בכירה. הוא נמר כבמה סיבוכים את ג'ו לואיס, סוני ליסטון, מקס שמלינג, פלוריד פטרסון ועוד כמה שמות מפורסמים ומפחיתים. מוחמר לא היה פושט כמו שאר המתאגרפים הממשיכים להתאגרף לאחר שהגיעו לישראל, אלא פרש בזמן הנכון ועד מהרה הפך למרדן מצינתי. הוא הוציא כמה להיטים בקומקסט ריק אבל יום אחד נשבר לו מהתהילה והוא נסע לערב הסעודית. הוא הלך במרדן ללא כל מטרה וחישב ששהו

עמדים כהן | על הפנים

חיים היה ילד מתוק, צנר שאכל בננה ולבניה. בגיל 14 התגייס לפלמ"ח. הוא לחם כמו שר וחלם בלבו שיעשה קריירה צבאית מזהירה. במלחמה העצמאות הגיע חיים לדרגת אלוף-משנה והשקיע את כל מרצו במסגרת המדינה. חיים היה איש חרוץ וחביב, כולם אהבו אותו, כן נורדיו קרא לו חיימקין, ואילו גולדה קראה לו חיימקין.

חיים היה חבר לירות בשם משה. הוא התגורר לא רחוק ממנו, ומפי כל הקריטריונים הארץ-ישראליים, היה ילד לא מוצלח. הוא לא הלך

כמה זה יעלה לך

יצא מהמסגר בריא יותר ובעיקר צעיר יותר וברוך פשוט ונבונה זו תיפוזר גם בעיית התורים המתארכים לבתי-האבות למיניהם, והמסורות הגיאוגרפיות הם גם יתרוקנו מיושבים ואפשר יהיה להפכם לשיבת תורניות, שקרוב לוודאי יתנו מתקציבים שימכבו עליידי קיצור התורים.

משום מה ישנם חולים המסכים להתקצר בדרך הטבע, תוך הפגנת לקיצור התורים, והתוצאה היא, שליד המסכים הציוניות הנוצות במחירות צומחת מערכת פרטית משגשגת, וזו — ראה המדינות המתועבות בעייתונם — חולבת ומכה שורש ומתעצמת מיום ליום. כשירות לקראת הנאמנים והחוזרים של על הפנים, ששרדו לאחר כל השביתות והחשבות, ובהנאם לסיסמה, בריאות לפני איריאולוגיה — נביא כאן את המחירון המומלץ לבריאות שוונת הנעשות במכונות הפרטיים הללו כלי תור וכלי קיצורים. שלם וזהו בריא, לא כולל מע"מ.

המחירים הם של חברת, מדיה, בעייתו, שירותי רפואה מונעת, וזמן צמודים למחירון הממשלתי לשירותי רפואה.

לא וול אמנם, אבל ברוח הבריאות היהודית בעלת הזקן ואני בצלם. בותרת ראשית? קצוץ אחר כא לבקש מגיליות חסדים מרששילד. לכמה אותה וקק, שאל המליונר, אלף פראנק שיקר לי, ענה וקפצו, ולשם מה לך סכום לכיכר גדול, שאל החרב, לקיחי, בלדלך פרקים

לתנועה והתפרחת, כצבא שרת כטוראי ולא שש למות בשדה הקרב. לאחר השחרור ניסה לפתוח עסק וגנבשיל, ורק לאחר מלחמת ששת הימים פנה מכר חשיש ולאחר מלחמת לבנון הוא עבר להדראין. משה בנה וילה מפוארת בסביון והצליח להעביר את הונו לשווייץ. חיימקין, שכל חייו היה איש צבאי קבע, לא יכול היה לשאת את איה-צוק של הנורדל המפסד. הוא השתחרר מהצבא ובעזרת ידידים נכונים קיבל ויכח למכור נשק, בהתחלה מכר מקלעים לשבט בורנורי, אחר-כך מכר מיכשור אלקטרוני למדינה מאוחדת באמריקה הדרומית. בעקבות עיסקה מאושרת ואחר, הצליח למכור גם אלף טנקים אמפריים לתושבי מדבר גובי. הוא התעשר סוף סוף והונו עלה אפילו על הונו של משה.

השנה נפגשו השניים במקום קטש שטק בפלמה דה מאיורקה. הם שיחקו שח, שחן קטמרי ובעיקר בוזרו כיצד היו מתפלחים בילדוהם לקלנוע ביהדותם ולגורדיניה.

אחד חכם היה תלמידו של מאריצה. בזמן המהפכה התרבותית הוא בכלל עליידי מאריצו, טונג ותוגלה למדינת ישראל, מאו הוא מוכר בייגלה בתחנה המרכזית.

פינסקר היה יד ימינו של אליקפונה וריבו המושבע של מאיר לנסקי. הוא ביקש להקים סנוקר ענק בכיכר המדינה, אבל ראש עיריית תל-אביב התנגד לו. הוא נאלץ לסיים את חייו במייאמי ביץ'.

ספיר ידוע כארס שוחבה כל חייו לכווא של פלאטו, אך בטרם חיסל איש יקר זה את עסקיו בצרפת, הלך ספיר לעולמו. לכורו בנה פלאטו פסל קינטי במרכז הגג. לרדכי האמן שבנה את הפסל, הדיעה הקינטית המשפריצה בו ומנית מים צבעוניים ועושר של גו מרמיו, מממלת את תקומת העם היהודי ובעיקר את הפרחת השממה.

המשך יבוא.

ענה הקבצן, ואני צריך לצאת לבאור-באורן להבריאה במרחצאות. מדוע ורוקאן בבאור-באורן, במקום ויקר ביותר באירופה? שאל רוטשילד. ארונזי חשבי הקבצן — כשביל בריאות לא מתקמצנים.

או ראשית אמריל סגורות מרפאות החוץ של קופ"ח. גם לפני כן היה נורד' למצוא שבוע רצוף, שביקרו אי ניתוח עורכו במעור.

התורים ולבריאות הולכים ומתארכים מפני שכולם רוצים לקצר את התורים הולכים ומתארכים, ורופאים שובתים מפני

מחירון בדיקות חברת מדיס בע"מ	
בדיקה ציטולוגית של צואה רחם (PAP)	27 ש"ח
בדיקת שר דינת	22 ש"ח
בדיקה משולבת של שר וצואה רחם	37 ש"ח
בדיקה משולבת של שר, בדיקה גינקולוגית ובדיקת צואה רחם	75 ש"ח
בדיקת רם מכו בצואה	18 ש"ח
בדיקת רופא ובדיקת רם מכו בצואה	37 ש"ח
רסטוסקופיה לגילוי גידולי מערכת העיכול	60 ש"ח
בדיקה ציטולוגית של ביה	36 ש"ח
בדיקה רגלית לגילוי מחלות הערמונית	47 ש"ח
בדיקת רופא אק"ג, לחץ דם, רופק, גובה ומשקל	60 ש"ח
בדיקת מעבדה לאיתור אנשים בעלי סיכון גבוה למחלות לב	100 ש"ח
בדיקת רופא אק"ג ומעבדה	140 ש"ח
בדיקת רופא ארומטריה ומעבדה	80 ש"ח
בדיקת רם לגילוי מקומם של מחלה הסכרת	67 ש"ח
בדיקה לגילוי מחלת האידס	67 ש"ח
בדיקת רופא ותפקודי ראות	37 ש"ח
תפקודי ראות (ספירומטריה)	12 ש"ח
תפקודי רופק	

כמו בחמשת הסרטים הקודמים גם עתה יציאה להרפתקאה הרומנטית האופיינית היא תוך פתגם (אמיתי או אולי ממוזיקר, כפי שונה עם הכמאי ואן פייר מלוויל). החברים של

חלק ב'

עיר. ילדים ובגורים מעוררים אסוציאציות
ות לאופקים גדולים, חוש, מרחבים, אך
זהו נרחי והוא כמעט יוצא ממסגרת
ההצפיפות מודגשת ביותר. שאת עקב

מבוטאת לא רק כצורך עצמו אלא גם במצעה, המתעקס ושראף לפיטוליות.
יזה גאווה מטפלת אף היא בדריממדות.

_____

ל' הצופה לחרור לארומים הלוהטים. יש הרגשה

עיר. ילדים ובגורים מעוררים אסוציאציות
ות לאופקים גדולים, חוש, מרחבים, אך
זהו נרחי והוא כמעט יוצא ממסגרת
ההצפיפות מודגשת ביותר. שאת עקב

מניין של חסידים שהתקבצו ליד הריקסוס, ויגדלו ואחרים
 כאלו באו מהמקום לתובעבב עיליים. ויגדלו, במסמח
 וכל, כרסו העצבן והמסמח, מבלי שנבנה לעיני
 וקהל של מחזק שישתי, להפטר הנחות מריכות, של
 וכל מלבן בספרו בצורה יסודית יותר. ומה משמור
 כבסמח בספרו של שהיני ויגדלו, במסמח לפני
 לעצמם משמחנים שנה באורח אסמחיוסיו. וכל של
 ויהי את קורמו אבילה אמת. בקיבור, אפע'
 תחתונה חתו במבדיל הנחוץ של קאננה חלו ללא סמח
 מונה, וכל לעצמם מעיני' תחריסם, אבילה משמח
 לסמח לו (כפי שמעידים ע"ה הדיסנים המבלי'יוסית,
 תחתונה בספרו הספר שלמפניו, במסמח, כאמור,
 ויהי

נִדְרָן לְהוֹת חֲסִידִי, בּוֹלֶטֶת לַעֲיִן.

חֲסִידִי שָׁכַח
לְהוֹת חֲסִידִי

והתקיימה מגלה את עבודת ה' ויטה
גבשה תפיסה אינואיטיבית ומופשטת מה
גורטיבית מאידך. החרשנות הכללית היא
איוה מאורע מאגי, ראשוני ואפוף סוד. □

חושפה שכל מי שחזר אל תוך העבודה חייב
דעת לשנות, וזה שאנו יודע — יבלע בסתר
דינמי הענק הזה, הרי אצל לוי אין רצון מצדו
ל הצופה לחזור לארומים הלוהטים. יש הרגשה

עיר. ילדים ובגורים מעוררים אסוציאציות
ות לאופקים גדולים, חוש, מרחבים, אך
זהו נרחי והוא כמעט יוצא ממסגרת
ההצפיפות מודגשת ביותר. שאת עקב

דפים לספרות

A high-contrast, black and white photograph of a person's face, heavily shadowed and textured, appearing to be in a state of distress or shouting. The image is grainy and has a stark, almost abstract quality due to the extreme lighting. The person's mouth is wide open, and the skin appears rough and weathered. The background is solid black, making the illuminated parts of the face stand out dramatically.

number by

**על פילוסופיית
ההיסטוריה
של קאנט**

האידיאה המוסרית במיטבה, הטרים — לפחות באופן
היולי — רעיונות מרכזיים של כלוק. ויכל כותב
למשלו „מה שאני נתון למסתובלה צריך להיווצר
עש המעשה (פראקסיס) חתבתי על הערס. אין זו
המחשבה המוסרית עלת המוסרית והפסיכית” (עמ' 94)

חותרת להגשמת "הטוב העליון". האדם, בעת ובעונה אחת, כפוף להיסטוריה ועושה היסטוריה, וייתרה מזו — האדם נידון, מעצם מחווה, להיות יצור היסטורי, (עמ' 99). הפאראדאקס הוא אימרת סותרת, כי האדם נידון להיות *היסטורי* ואלה *הטוב העליון*.

והתקיימה מגלה את עבודת ה' ויטה
גבשה תפיסה אינואיטיבית ומופשטת מה
גורטיבית מאידך. החרשנות הכללית היא
איוה מאורע מאגי, ראשוני ואפוף סוד. □

חושפה שכל מי שחזר אל תוך העבודה חייב
דעת לשנות, וזה שאנו יודע — יבלע בסתר
דינמי הענק הזה, הרי אצל לוי אין רצון מצדו
ל הצופה לחזור לארומים הלוהטים. יש הרגשה

עיר. ילדים ובגורים מעוררים אסוציאציות
ות לאופקים גדולים, חוש, מרחבים, אך
זהו נרחי והוא כמעט יוצא ממסגרת
ההצפיפות מודגשת ביותר. שאת עקב

מבוטאת לא רק כצורך עצמו אלא גם במצעה, המתעקס ושראף לפיטוליות.
יזה גאווה מטפלת אף היא בדריממדות.

